ስኳር

አንድ መምህር ሁለት ትልልቅ የመስተዋት ገንቦዎች ይዞ ወደ ክፍል መጣ፡፡ ሦስት ተጣሪዎች ደግሞ በካርቶን ሌሎች ሦስት ነገሮችን ተሸክመውለታል፡፡ ተጣሪዎቹ ከመቀመጫ ተነሥተው ተቀበሉት፡፡

መምህሩ ትልልቁን የመስተዋት ገንቦዎች በተማሪዎቹ ፊት ጠረጴዛ ላይ አስቀመጠው፡፡ ሦስቱን ካርቶኖቹን ደግሞ በጎን አደረጋቸው፡፡ መጀመርያ ትልልቅ ድንጋዮች አነሳና በአንደኛው የመስተዋት ገንቦ ውስጥ እስካፉ ድረስ ከተታቸው፡፡ ከዚያም ተማሪዎቹን አንድ ጥያቄ ጠየቃቸው፡፡

«ይህ የመስተዋት *ገ*ንቦ ሙሉ ነውን?»

ተጣሪዎቹም በአዎንታ ራሳቸውን ነቀነቁ።

ከዚያም ቀጠለና ትንንሽ የከበሩ ድንጋዮችን አንሥቶ ወደ መስተዋቱ 1ንቦ ውስጥ ከተታቸው፡፡ በድንጋዮችና በድንጋዮቹ መካከል በሚገኙ ባዶ ቦታዎች ወስጥ እየባቡ የከበሩት ድንጋዮች 1ንቦውን ሞሎት፡፡ መምህሩም ተጣሪዎቹን በድጋሚ ጠየቃቸው፡፡

«አሁንስ የመስተዋቱ *ነ*ንቦ ሙሉ ነውን?»

ተጣሪዎቹም ሙሉ መሆኑን ተናገሩ።

ቀጠለና መምህሩ ከሦስተኛው ካርቶን ስኳር እያፈሰ ወደ መስተዋቱ ገንቦ ውስጥ ከተተ፡፡ በቀሪው ባዶ ቦታ ውስጥ እየገባ ስኳሩ ሞላ፡፡ መምህሩም የተለመደ ጥያቄውን ጠየቀ፡፡ «የመስተዋቱ ገንቦ ሙሉ ነውን?»

ተጣሪዎቹም በአዎንታ መለሱ።

እንደገና መምህሩ ሁለተኛውን የመስተዋት ገንቦ አቀረበ፡፡ ከዚያም በተቃራኒው ስኳሩን በመስተዋቱ ገንቦ ውስጥ ሞላበት፡፡ ተማሪዎቹንም ገንቦው ሙሉ መሆንና አለመሆኑን ጠየቀ፡፡ ተማሪዎቹም ሙሉ መሆኑን መሰከሩ፡፡ በመቀጠል ድንጋዮቹን ለማስገባት ሞከረ፡፡ ነገር ግን ስኳሩ ሁሉንም ቦታ ስለያዘው ማስገባት አልቻለም፡፡ ለከበሩ ድንጋዮች የሚሆን ቦታም አላገኘም፡፡

መምህሩ ከሁለቱ የመስተዋት ገንቦዎች ፎት ቆመና ተማሪዎቹን ሃሳብ ጠየቃቸው፡፡ የመጀመርያው የመስተዋት ገንቦ ሦስቱንም ነገሮች ሲያስገባ ሁለተኛው ገንቦ ለምን አልቻለም? የመጀመርያው ገንቦ ድንጋዩን ሲያስገባ ሙሉ ነበረ፡፡ የከበሩ ድንጋዮች ሲጨመሩም ሙሉ ነበረ፡፡ ስኳሩም ሲጨመር ሙሉ ነበረ፡፡ ሁለተኛው ገንቦ ግን በስኳሩ ብቻ ሞላ፡፡ ለምን?

በሕይወታትሁ ውስጥ ብዙ ነገሮት አሉ፡፡ አለ መምህሩ፡፡ የመስተዋት ገንቦ ሕይወታትሁ ናተ፡፡ ድንጋዩ፣ የከበሩት ድንጋዮችና ስኳሩ ደግሞ በሕይወታችሁ ውስጥ ቅድሚያ የምትሰጧቸው ጉዳዮች ናቸው፡፡ ሰው በሕይወቱ ውስጥ የሚያስፌልጉትም ሆኑ የሚፌልጋቸው ብዙ ነገሮች አሉ፡፡ የሚያገኙትም ሆኑ የሚያገኛቸው ብዙ ነገሮች አሉ፡፡ የሚገጥጣቸውም ሆኑ የሚያጋጥሙት ብዙ አጣራጮች አሉ፡፡ ሁሉም ቦታ ይይዛሉ፡፡

አንዳንዶቹ ነገሮች እነርሱ በሕይወታችን ቀድመው ከገቡ ለሌሎቹ የሚሆን ቦታ የጣይኖራቸው ናቸው፡፡ እነርሱ ብቻ ከሞሉ የሌሎችን ቦታ ይይዛሉ፡፡ ለሌሎች ቦታ እንተው ካልን ደግሞ እነርሱ ይንድላሉ፡፡ በሌላም በኩል አንዳንዶች እነርሱ በሕይወታችን ቢሞሉም ለሌሎች ቦታ ያላቸው ናቸው፡፡

በመጀመርያው ገንቦ ውስጥ ድንጋዩን ስናስነባው ገንቦው ሙሉ ነበረ፡፡ ነገር ግን ለሌሎች መግቢያ የሚሆን ቦታ ነበረው፡፡ ድንጋዩ ምንድን ነው? በሕይወታችን የመጀመርያ ቦታ ልንሰጣቸው የሚገቡ ነገሮች አሉ፡፡ እምነታችን፤የሕይወት መመርያዎቻችን፤ ጣንነታችን፣ ቤተሰባችን፣ ሀገራችን፣ ለእውነት የምናደርገው ተጋድሎ እነዚህ መጀመርያ በሕይወት ገንቧችን ውስጥ ከገቡ ሕይወታችን ሙሉ ትሆናለች፡፡

ተመልከቱ መጀመርያ ድንጋዩ ከገባ በኋላ ብንተወው እንኳን ገንቦው ግን ሙሉ ነበር የሚሆነው፡፡ ያ ማለት ምን ማለት ነው፡፡ ገንቦው ሙሉም ነዶሎም ነበር ማለት ነው፡፡ ነገር ግን ነዶሎነቱ ሙላቱን አልቀነሰውም፡፡በቃ ገንቦው ሊይዘው የሚቸለው የድንጋይ መጠን ያንን ብቻ ነበረ፡፡ ስለዚህ ሙሉ ነበረ፡፡ ገንቦውን ሙሉ ለማድረግም እርሱ ብቻ በቂ ነበረ፡፡ ነገር ግን ቦታም ነበረው፡፡

ከላይ ያነሣናቸው ነገሮች በሕይወታችን ካሉ ሕይወታችን ሙሉ ትሆናለች፡፡ ነገር ግን ለሌሎችም ነገሮች ቦታ ይኖሯታል፡፡ ምናልባት ግን የከበሩ ድንጋዮችና ስኳሩ እንኳን ባይኖር ሙሉ እንደሆነች ትቀጥላለች፡፡ ሀብታም አንሆን ይሆናል፤ ታዋቂ አንሆን ይሆናል፤ ሁሉ ነገር የተሳካልን አንሆን ይሆናል፤ ከኛ ተርፎ ለሌለ የምንሰጥ አንሆን ይሆናል፤ ለመትረፍረፍና ለመዝናናት የሚበቃ ነገር አይኖረን ይሆናል፡፡ እንዲህም ሆኖ እንኳን ሕይወታችን ግን ሙሉ ትሆናለች፡፡

ሕይወትን የሚሞላት እንደ ድንጋዩ ጠንከርና ከፍ ያሉ ነገሮች ናቸው፡፡ እምነትና የሕይወት መመርያዎች ዋነኛ የሕይወት ሙላቶች ናቸው፡፡ እነዚህ ካሉ የከበረው ድንጋይና ስኳሩ ባይኖሩ እንኳን ሕይወት ግን ሙሉ መሆንዋ አይቀርም፡፡ ሕይወትን በዋናነት የሚሞሏት እምነትና የሕይወት መመርያዎች ወይንም አቋሞች ናቸው፡፡ ችግር ችግር የሚሆነው በራሱ ችግር ስለሆነ አይደለም፡፡ ችግር ችግር የሚሆነው በችግር ዓይን ሲያዩት ነው፡፡

በኢንዱስትሪ አብዮት ዘመን ሁለት ሰዎች ከአንድ የጫጣ ፋብሪካ ተልከው ወደ አፍሪካ መጡ፡፡ የጫጣ ነበያን ጉዳይ ሊያጠኑ፡፡ ሁለቱም ሰዎች የተለያያ ሪፖርት ይዘው ተመለሱ፡፡ የመጀመርያው ሰው «እዚያ ለጫጣ የሚሆን ነበያ የለም፡፡ ምክንያቱም ሁሉም ሰዎች በባዶ እግራቸው ነው የሚሄዱት» አለ፡፡

ሁለተኛው ሰውዬ ደባሞ «እዚያ ከፍተኛ የጫጣ ገበያ አለ፤ ምክንያቱም አንድም ጫጣ ያለው ሰው የለምና» ብሎ ሪፖርት አቀረበ፡፡

አያቸሁ ሁለቱም በአንድ እውነታ ላይ ተስማምተዋል፡፡ የሄዱበት ቦታ ጫጣ ያደረገ ሰው የለም፡፡ በመርሐቸው ግን ተለየይተዋል፡፡ አንዱ እንደ ቸግር የቆጠረውን ሌላው እንደ ዕድል ቆጥሮታል፡፡ ስለዚህ በሕይወታቸሁ ውስጥ አምነትና መርሕ ካለ ሕይወትን ሙሉ ያደርጋታል፡፡

ያ ማለት ግን ለሌሎች ነገሮች ቦታ አይኖራችሁም ማለት አይደለም፡፡ አሉ ሌሎች ነገሮች፡፡ ትምህርት፡ ሥራ፡ ዕድንት፡ ትዳር፡ ልጆች፡ ሌሎችም ነገሮች፡፡ በእምነትና በመርሕ አስቀድሞ ሕይወቱ የተሞላ ሰው ለእነዚህ ነገሮች በቂ ቦታ አለው፡፡ ሳይንድ ልበት መሙላት የሚችል ቦታ አለው፡፡ የዚያኛውን ቦታ ሳያስለቅቅ ነገር ግን ለእነዚህም ቦታ ይኖረዋል፡፡

አለ ደግሞ ሦስተኛው ነገር፡፡ ስኳሩ፡፡ እንደምታውቁት ዛሬ ዛሬ ብዙ ሰዎች ስኳር እየተው ነው፡፡ ካልሆነም ደግሞ እየቀነሱ ነው፡፡ በሕይወታቸንም እንደ ስኳር ያሉ ነገሮች አሉ፡፡ ለእነርሱም ቢሆን ግን ሕይወታችን ቦታ አላት፡፡ ግን መጀመርያ ድንጋዩና የከበሩት ድንጋዮች ከገቡ ነው፡፡

አስቀድማቸሁ ስኳሩን ቦታ ካስያዛቸሁት ለሌላ ነገር የሚሆን ቦታ አታገኙም፡፡እንዲህ ያደረጉ ሰዎቸ አሉ፡፡ መጀመርያ ሕይወታቸውን በትርኪ ምርኪ ነገር የሞሉ፡፡ በመዝናናት፤ በከብርና ዝና፤ በቧልትና ቀልድ፤ የሞሉ ሰዎች አሉ፡፡ እነዚህ ሰዎች በኋላ ለሌሎች የሚሆኑ ቦታ አያገኙም፡፡ ካልሆነም የግድ የእነዚያን ቦታ ማስለቀቅ ይኖርባቸዋል፡፡ የገባን ማስወጣት ደግሞ ቀላል አይደለም፡፡

አንዳንዶች ከትዳር በፊት የለመዱትን ስኳር በትዳር ወቅት ማስለቀቅ አቅቷቸው መከራ ያያሉ፡፡ አንዳንዶች ከሥልጣን በፊት የለመዱትን ስኳር መላቀቅ አቅቷቸው ለመርሕና እምነት ቦታ አጥተዋል፡፡ አንዳንዶች ከትምህርት በፊት የለመዱትን ክፉ ስኳር በዕውቀት መተካት አቅቷቸው ይሰቃያሉ፡፡

ለመሆኑ በ7ንዘብ፣ በሥልጣን፣ በቆንጆ ወንዶችና ሴቶች፣ በግብዣና በስጦታ በቀላ የሚደለሉ ሰዎች አላያችሁም? ለምን ይመስላችኋል? እነዚህ ሰዎች ሕይወታቸው በስኳሩ ብቻ የተሞላ ስለሆነ ነው፡፡ በሕይወታቸው ውስጥ ምንም ዓይነት ጠንካራ ዐለት የለም፡፡ ምንም ዓይነት የከበረ ድንጋይ አልንባም፡፡ እነርሱ በስኳር ብቻ የተሞሉ ናቸው፡፡

ያንን ስኳር ደግሞ ማሟሟት ቀላል ነው፡፡ ዐለቱ ግን አይሟሟም፡፡ የለመዱትን ስኳር እያላሱ እንደፈለጉ እምነታቸውንም ሆነ አመለካከታቸውን መቀያየር ቀላል ነው፡፡ አያቸሁ በዐለት የተሞሉ ሰዎች ውስጥ የተወሰነ ስኳር መከተት የምትችሉትን ያህል በስኳር የተሞሉ ሰዎች ውስጥ ግን የተወሰነ ዐለት መከተት አትችሉም፡፡

እናም እነዚህ ሰዎች ለሕይወት ርባና ያለው ምንም ዓይነት ፋይዳ የላቸውም፡፡ እነርሱ ገንዘብ እስከተከፈላቸው ድረስ ለየትኛውም ቡድን ይጫወታሉ፡፡ ዛሬ ገፕመውት ከእጁ ዋንጫ የነጠቁትን ቡድን

ነገ ደግሞ አብረውተ ሆነው ዋንጫውን ለማንሳተ ዝግዱ ናቸው፡፡ ሥልጣንና ክብር እስካንኙ ድረስ ከመላእክት ወገን ወርደው ከሰይጣን ጋር ለመሰለፍ አይዳግታቸውም፡፡

ለእነዚህ ሰዎች በሕይወታቸው ሜዳ ላይ ምንም ዐይነት መሥመር የላቸውም፡፡ አረንጓኤም፤ ቢጫም ሆነ ቀይ መሥመር የላቸውም፡፡ ሁሉንም ይሻንሩታል፡፡ «ከዚህ በመለስ ከመጣጣ ሕይወቴ ያልፋል እንጂ፤» የሚሉት ነገር የለም፡፡ አካባቢያቸውን ለመለወጥ ሳይሆን እንደ እስስት ከአካባቢያቸው ጋር ለመለወጥ ዝግጁ ናቸው፡፡ እንደ ስኳር ለመድረቅም፤ ለመሟሟትም ይችላሉና፡፡

ሰው ሲፈጠር ለሁለቱ ነገሮች የተፈጠረ መሆኑን ተፈጥሮው ይነግረናል፡፡ አእምሮ፣ ልቡናና ኅሊና እንዲኖረን የተደረገው ለምን ይመስላቸኋል? አእምሮ ለማወቂያ ነው፡፡ ዓለምን የምናውቅበት፡፡ በአምስቱ የስሜት ሕዋሳት በኩል በሚገባው ዕውቀት የምንረዳበት፡፡ ኅሊናስ? ኅሊናማ የሕይወት የምትባለው መርከብ ካፒቴኗ ነው፡፡ ሕይወት በዚህ ካፒቴን ካልተመራች በማዕበል መካከል እንደተተወች የነጋዴዎች መርከብ ትሆናለች፡፡ ኅሊና የተቀመጠው ሕይወት በመርሕ እንድትመራ ነው፡፡ አንድ ሰው እሺም እምቢም የሚላቸው፤ የሚያከብራቸውና የሚሞትላቸው፤ የሚታገልላቸውና፤ መሥዋዕትነት የሚከፍልላቸው መርሖች ከሌሉት እርሱ ሰው ሳይሆን ካልዕ ፍጥረት ነው ማለት ነው፡፡

ልቡናስ ምንድን ነው? ልቡና የእምነት ቦታ ነው፡፡ ምንም እንመን ምን፣ ግን እምነት ያስፈልጋል፡፡ የሚያበረታና የሚያጠነክር፤ ኃይልና ብርታት የሚሆን፤ የማይታዩትን ነገሮች ልናይበት የምንችል፤ ከሞት ወዲያ ዓላማ እንዲኖረን የሚያደርባ፤ ሞትን ሲያሸንፍ የሚችል እምነት፡፡ እነዚህ ናቸው ዐለቶቹ፡፡ እነዚህም ናቸው የከበሩት ድንጋዮቹ፡፡ ከእነዚህ በመለስ ያለው ቢመጣ የማይጨምር፤ ቢቀርም የማያንድል ስኳር ነው፡፡ ችግሩ አስቀድም ስኳሩ ከሞላ ለሌሎች ነገሮች ቦታ የለውም፡፡

አሌክሳንድርያ፣ ቨርጆንያ፣ የኤስ ኤ